

Joint Chairs ‘Doing Business in Europe’ – ‘Doing Business in Southern Africa’ slaat brug tussen Noord en Zuid

Dr. Karel Bos
Prof. dr. Roland Van Dierdonck

De Joint Chairs ‘Doing Business in Europe’ – ‘Doing Business in Southern Africa’, opgericht in september 2006, zijn een uniek samenwerkingsverband tussen de University of Stellenbosch Business School en de Vlerick Leuven Gent Management School. Initiatiefnemer en drijfveer achter de leerstoel is dr. Karel Bos, Voorzitter van het Adviesraad van Stellenbosch en oprichter van de multinational Bosal. Twee leerstoelhouders, één professor in Zuid-Afrika en één professor in België, zullen gedurende vijf jaar de Joint Chairs dragen.

Tijdens een interview vroegen we dr. Karel Bos naar zijn beweegredenen voor het oprichten van de Joint Chairs en prof. dr. Roland Van Dierdonck naar het strategische belang ervan voor beide instellingen. Prof. dr. Jacques de Rijcke, oud-professor aan de Vlerick Leuven Gent Management School, speelde een toevallige maar belangrijke rol bij de oprichting van de Chairs want hij bracht beide partijen samen.

Hoe zijn de Joint Chairs tot stand gekomen?

Prof. dr. Jacques de Rijcke: “De kiem van de Joint Chairs ‘Doing Business in Europe’ – ‘Doing Business in Southern Africa’ ligt in het jaar 2000. Toen ik dr. Karel Bos voor het eerst ontmoette, wisselden we onze visie uit over globalisering en het belang van opleiding van jonge managers. Ik legde dr. Bos uit dat een van de onderzoeksspeerpunten binnen de School ‘Doing Business in Europe’ was. Enkele maanden later hadden we opnieuw contact. Als Voorzitter van de Adviesraad speelde dr. Bos een belangrijke rol in de University of Stellenbosch Business School en het toeval wil dat onze School al contacten had met deze universiteit via haar oprichter prof. dr. André Vlerick.”

Dr. Karel Bos: “In 2002, ontmoette ik prof. dr. Roland Van Dierdonck die het plan had opgevat om een leerstoel ‘Doing Business in Europe’ in te richten. Hij stelde voor om parallel daarmee een leerstoel in Zuid-Afrika in het leven te roepen. Het idee om deze leerstoel te koppelen aan de naam van mijn onderneming vond ik ongepast. Toen heb ik het idee van een leerstoel ‘Doing Business in Southern Africa’ voorgelegd aan het bestuur van de Universiteit van Stellenbosch. Prof. Eon Smit, directeur van University of Stellenbosch Business School, en de hele faculty reageerden heel enthousiast over de mogelijkheden om mee te werken aan zo’n interessant onderzoeksproject. De leerstoelhouder in Zuid-Afrika, professor Elias Links, is een echte aanwinst voor Zuid-Afrika en naar mijn mening ook voor Vlerick Leuven Gent Management School. Gedurende vier jaar was hij Zuid-Afrikaans ambassadeur in België en de Europese Unie, een periode waarin hij heel wat interessante contacten heeft gelegd in Europa in het algemeen en in België in het bijzonder.”

Waarom vindt u het belangrijk om deze Joint Chairs te ondersteunen?

Dr. Karel Bos: “Heel jong al, op 23-jarige leeftijd, wilde ik weg uit Nederland. Met heel weinig geld emigreerde ik in 1952, samen met de vrouw met wie ik later zou trouwen, naar Zuid-Afrika en richtte er Bosal Africa op. In het Afrikaanse continent is Zuid-Afrika veruit een van de meest ontwikkelde landen maar toch heeft het een enorme behoefte aan goed opgeleide managers. Het land heeft een rijkdom aan kostbare en exploiteerbare grondstoffen maar exporteert deze te vaak als mineralen in plaats als afgewerkte producten. Maar als je mineralen in afgewerkte producten wil omzetten heb je ervaren zakenmensen, managers, nodig. Je hebt dan twee opties: ofwel creëer je heel gunstige condities om succesvolle ondernemers aan te trekken of je leidt Zuid-Afrikanen op tot ondernemers. We hebben momenteel een overheidsprogramma voor Black Economic Empowerment. Daarbij worden bedrijven echter gedwongen om een aantal van hun aandelen te verkopen aan mensen die vroeger achteropgesteld waren en er moeten ook een aantal van deze vroeger achteropgestelden mensen in het senior management zetelen. Dit is een geforceerde aanpak. De meeste Zuid-Afrikanen moeten nog leren ondernemen. Het zal een tijdje duren om ondernemerschap te ontwikkelen in zuidelijk Afrika, waarschijnlijk een generatie. Zuid-Afrikanen zijn echter heel enthousiaste mensen en houden van verandering. Het idee van de Chair is om de ontwikkeling van ondernemerschap in zuidelijk Afrika te ondersteunen en te versnellen.”

Op welke wijze zijn de Joint Chairs strategisch belangrijk voor beide onderwijsinstellingen?

Prof. dr. Roland Van Dierdonck: “Voor de Universiteit van Stellenbosch is de samenwerking met de Vlerick Leuven Gent Management School een bijkomende troef omwille van de internationale accreditaties van onze School. Omgekeerd is de samenwerking ook voor ons belangrijk binnen onze internationalisatiestrategie. Het is niet evident om internationale professoren aan te trekken in België, niet in het minst omwille van de hoge fiscale lasten en de hoge loonkost. Een gezamenlijke aanstelling waarbij een professor zijn tijd verdeelt over twee instellingen, is een goede oplossing. We zijn dat pad al ingeslaan in een samenwerking met de business-school HEC Montréal waarbij een Canadees professor voor 40% in Québec doceert en 60% bij ons. Dat model willen we nu verderzetten. De Joint Chairs zijn niet alleen belangrijk voor de School maar ook voor de studenten. De Zuid-Afrikaanse leerstoelhouder zal jaarlijks een maand bij Vlerick doceren en omgekeerd zal onze leerstoelhouder hetzelfde doen in Stellenbosch. Terwijl de Zuid-Afrikaanse studenten zullen kennismaken met ondernemerschap en zakendoen in Europa, zullen onze studenten blootgesteld worden aan een continent dat hen meestal totaal onbekend is. Het multiculturele aspect in de opleiding zal dus aangewakkerd worden. Het kan geen kwaad om onze studenten uit hun comfortniveau te halen en hen erop te wijzen dat zakendoen en het leven in het algemeen elders vaak heel wat moeilijker zijn. Bedrijven in Europa hebben nog heel wat te leren. 80% van onze export situeert zich in onze buurlanden, heel wat minder naar landen die wat moeilijker liggen zoals Afrika, Rusland of China, plaatsen waar het moeilijker is om zaken te doen om diverse redenen.”